**ПРОЕКТ!**

# ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАТЕЛНИЯ КОДЕКС

(обн., ДВ, бр. 26 от 1968 г.; попр., бр. 29 от 1968 г.; изм., бр. 92 от 1969 г., бр. 26 и 27 от 1973 г., бр. 89 от 1974 г., бр. 95 от 1975 г., бр. 3 от 1977 г., бр. 54 от 1978 г., бр. 89 от 1979 г., бр. 28 от 1982 г.; попр., бр. 31 от 1982 г.; изм., бр. 44 от 1984 г., бр. 41 и 79 от 1985 г.; попр., бр. 80 от 1985 г.; изм., бр. 89 от 1986 г.; попр., бр. 90 от 1986 г.; изм., бр. 37, 91 и 99 от 1989 г., бр. 10, 31 и 81 от 1990 г., бр. 1 и 86 от 1991 г.; попр., бр. 90 от 1991 г.; изм., бр. 105 от 1991 г., бр. 54 от 1992 г., бр. 10 от 1993 г., бр. 50 от 1995 г.; Решение № 19 на Конституционния съд от 1995 г. – бр. 97 от 1995 г.; изм., бр. 102 от 1995 г., бр. 107 от 1996 г., бр. 62 и 85 от 1997 г.; Решение № 19 на Конституционния съд от 1997 г. – бр. 120 от 1997 г.; изм., бр. 83, 85, 132, 133 и 153 от 1998 г., бр. 7, 51 и 81 от 1999 г., бр. 21 и 51 от 2000 г.; Решение № 14 на Конституционния съд от 2000 г. – бр. 98 от 2000 г.; изм., бр. 41 и 101 от 2001 г., бр. 45 и 92 от 2002 г., бр. 26 и 103 от 2004 г., бр. 24, 43, 76, 86 и 88 от 2005 г., бр. 59, 75 и 102 от 2006 г., бр. 38, 57, 64, 85, 89 и 94 от 2007 г., бр. 19, 67 и 102 от 2008 г., бр. 12, 23, 27, 32, 47, 80, 93 и 102 от 2009 г., бр. 26 и 32 от 2010 г., бр. 33 и 60 от 2011 г., бр. 19, 20 и 60 от 2012 г., бр. 17, 61 и 84 от 2013 г., бр. 19, 53 и 107 от 2014 г., бр. 14, 24, 41, 74, 79 и 102 от 2015 г., бр. 32 и 47 от 2016 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2016 г. – бр. 83 от 2016 г.; изм., бр. 95 от 2016 г., бр. 13, 54, 85 и 101 от 2017 г., бр. 55 от 2018 г., бр. 1, 7, 16 и 83 от 2019 г., бр. 13, 23, 28, 88, 103 и 108 от 2020 г., бр. 9 от 2021 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2021 г. – бр. 84 от 2021 г.; изм., бр. 53 от 2022 г.; Решение № 13 на Конституционния съд от 2022 г. – бр. 79 от 2022 г.; Решение № 1 на Конституционния съд от 2023 г. – бр. 10 от 2023 г.; изм., бр. 67, 82 и 84 от 2023 г. и бр. 23, 39, 41 и 42 от 2024 г., бр., 49, Решение № 7 на Конституционния съд от 2025 г. – бр. 50 от 2025 г.; изм., бр. 54 от 2025 г.; Решение № 8 на Конституционния съд от 2025 г. – бр. 60 от 2025 г. изп. и доп. бр. 61 от 2025 г.;)

**§ 1.** В чл. 53 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 2:

„(2) В случаите, изрично предвидени в особената част на този кодекс, когато имуществото, което е било предназначено или е послужило за извършване на умишлено престъпление или е било предмет на умишлено престъпление, не принадлежи на виновния, присъжда се неговата равностойност.“

2. Досегашната ал. 2 става нова ал. 3.
3. Досегашната ал. 3 става нова ал. 4 и в нея думите „ал. 2“ се заменят с „ал. 3“.
4. Досегашната ал. 4 става ал. 5.

**§ 2.** В чл. 280 се създава нова ал. 5:

„(5) В случаите по ал. 2, т. 4 превозното средство, послужило за извършване на престъплението, се отнема в полза на държавата, ако принадлежи на виновния, а ако липсва или е отчуждено, се присъжда неговата равностойност. Когато превозното средство не принадлежи на виновния, се присъжда равностойността му.“

**§ 3.** В чл. 281 ал. 4 се изменя така:

„(4) В случаите по ал. 2, т. 1 превозното средство, послужило за извършване на престъплението, се отнема в полза на държавата, ако принадлежи на виновния, а ако липсва или е отчуждено, се присъжда неговата равностойност. Когато превозното средство не принадлежи на виновния, се присъжда равностойността му.“

**§ 4.** В чл. 343 ал. 5 се изменя така:

„(5) В случаите по ал. 3 и 4 съдът може да отнеме в полза на държавата въздухоплавателното средство, моторното превозно средство, плавателния съд или специалната машина, ако принадлежи на виновния. Когато въздухоплавателното средство, моторното превозно средство, плавателния съд или специалната машина не принадлежи на виновния, се присъжда равностойността му.“

**§ 5.** В чл. 343б ал. 5 се изменя така:

„(5) В случаите по ал. 1 – 4 моторното превозно средство се отнема в полза на държавата, ако принадлежи на виновния, а ако липсва или е отчуждено, се присъжда неговата равностойност. Когато превозното средство не принадлежи на виновния, се присъжда равностойността му.“